

BIULETYN RÓŻAŃCOWY

Dwumiesięcznik Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej

Nr 6/2025 listopad-grudzień

RELACJA Z XIV
ARCHIDIECEZJALNEJ
PIELGRZYMKI ŻYWEGO
RÓŻAŃCA str. 4

Słowo moderatora

Drodzy zelatorzy i członkowie Żywego Różańca!

Wielkimi krokami wkroczyliśmy już w kolejny miesiąc roku kalendarzowego, tak szczególny pod kątem modlitwy i pamięci o osobach zmarłych. Wielu z nas w tym czasie udaje się na groby swoich bliskich i w duchu pamięci o nich, ale też wdzięczności za dar ich ziemskiego życia ofiarowuje swoją modlitwę i dar odpustu zupełnego. To piękny czas w roku liturgicznym, kiedy poniekąd spotykają się ze sobą dwie rzeczywistości – ta doczesna i ta wieczna, kiedy my, jako ludzie jeszcze żyjący tutaj na ziemi, jesteśmy w stanie zrobić coś dobrego dla tych naszych bliskich osób, które są już po drugiej stronie. Zachęcam do wytrwałej modlitwy w dniach oktawy Wszystkich Świętych, ale też przez cały miesiąc listopad. Jak wiemy bowiem z nauki Kościoła, wiele jesteśmy w stanie pomóc tym, którzy spoczywają na cmentarzach.

Jeżeli mowa o modlitwie, to chciałbym teraz nawiązać do wydarzeń jakie miały miejsce we wspólnocie Żywego Różańca, w różnych częściach naszej diecezji. We wrześniu mieliśmy kościół stacyjny w jednej z większych wspólnot naszej diecezji – w Parafii św. Anny w Świerklanach. Ogromna gościnność gospodarzy, obecność zelatorów stanowiąca piękne świadectwo dla innych parafii, a także czas spędzony na wspólnej modlitwie, z pewnością na długo pozostaną w sercach wszystkich, którzy przybyli na to wyjątkowe spotkanie. Dziękuję tej wspólnocie za zaproszenie mnie jako moderatora, a wszystkim, którzy przybyli z zewnątrz, dziękuję za wspólny czas modlitwy i dzielenia się słowem.

W październiku z kolei zaproszenie na kościół stacyjny otrzymaliśmy od Parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Kozłowej Górze, Parafii św. Filipa i Jakuba w Żorach oraz Parafii NSPJ i św. Jana Bosko w Katowicach. Również i te wspólnoty przyjęły nas bardzo ciepło i życzliwie, za co z serca bardzo dziękuję. To ogromna radość dla mnie - jako moderatora, spotykać się z ludźmi, którzy stanowią trzon Żywego Różańca w naszej diecezji. Musicie bowiem wiedzieć, że każda z wspólnot, która działa w naszej diecezji, która nas zaprasza i daje się poznać, jest świadectwem tego, że Żywy Różaniec jest rzeczywiście w naszej diecezji – żywy. Dziękuję Wam za to, że ożywiacie tę wspólnotę swoją modlitwą, swoim duchem i zaangażowaniem, swoją obecnością i gotowością do wsparcia i towarzyszenia także mnie – moderatorowi.

Październik jest także szczególnym miesiącem dla członków Żywego Różańca z uwagi na modlitwę różańcową, która toczy się w tym czasie w praktycznie chyba wszystkich parafiach w Polsce. Także w tym miesiącu, już od 14 lat, odbywa się diecezjalna Pielgrzymka Żywego Różańca do Katedry Chrystusa Króla w Katowicach. Cieszę się, że także i w tym roku, dzięki pomocy, życzliwości i wsparciu Was, ale też członków Centrum Żywego Różańca i samego ks. abp. Andrzeja Przybylskiego udało się zorganizować pielgrzymkę, która z racji 100-lecia naszej diecezji, miała charakter jubileuszowy. Dziękuję wszystkim i każdemu z osobna za dar obecności i wspólnej modlitwy.

Kochani, w listopadzie mamy zaplanowane ważne dwa wydarzenia, które również są szansą do wspólnego spotkania i formacji. 8 listopada spotkamy się w Parafii Jezusa Dobrego Pasterza w Chorzowie Batorym na kolejnym diecezjalnym spotkaniu zelatorów parafialnych. Na to spotkanie zapraszamy mieszkańców północnych terenów naszej archidiecezji. A tydzień później, 15 listopada, zapraszamy na spotkanie do rybnickiej bazyliki św. Antoniego zelatorów z południowej części naszego regionu.

Chcę też podzielić się z Wami radosną informacją, że rozwijają się nasze archidiecezjalne internetowe róże różańcowe. Powstaje również druga róża kapłańska! Jej patronką jest Matka Boża Piekarska! Tak bardzo liczę na Wasze zaangażowanie w promocji tej róży i odwagę w zapraszaniu kapłanów do wspólnej modlitwy z nami!

Na koniec chciałbym wszystkim podziękować za dar modlitwy i zaangażowanie w posługę na rzecz Wspólnoty Żywego Różańca!

Z modlitwą i błogosławieństwem +

ks. Zbigniew, moderator

Życiorys Pauliny Jaricot cz. VI

Szczególne miłość do Kościoła i kapłanów zawsze była domeną młodziutkiej panny Jaricot. Teraz jednak, w obliczu coraz większych nieporozumień i braku jedności między Stolicą Apostolską a Francją, jej serce – podobnie jak Serce jej Kochanego Jezusa – drży coraz mocniej...

Francja w kryzysie

W latach dwudziestych XIX wieku Kościół we Francji przeżywa wielorakie trudności. Poza sektami i herezjami, coraz większym problemem staje się przybierający na sile gallikanizm. Ruch ten zmierzał przede wszystkim do uniezależnienia Kościoła francuskiego od papieża, zmniejszenia jego wpływu na Francję, przy jednoczesnym powiększeniu władzy króla Francji w sferze kontroli nad kościołami i związkami wyznaniowymi. W konsekwencji gallikanizm dążył do uznania wyższości władzy świeckiej nad duchowną.

W tym czasie papież Leon XII wydaje adhortację apostolską „Pastoris aeterni”, w której zwraca uwagę na brak jedności Kościoła we Francji z Stolicą Apostolską. Wołanie papieża zostaje jednak bez odzewu.

Kapłani na rozstaju dróg

Ten rozłam staje się szczególnie trudny dla kapłanów wiernych papieżowi. Ks. Würtz wielokrotnie i na różne sposoby próbuje wstrząsnąć sercami rodaków. Coraz mocniej w swoim nauczaniu akcentuje kwestie dotyczące sprawiedliwości Bożej, co sprawia, że zaczyna być postrzegany przez słuchaczy jako „prorok nieszczęścia”.

Paulinie nie umyka ludzkie zdystansowanie do nauk ks. Würtza, a tym samym do nawrócenia. Zauważa jak wielu żyje bezrefleksyjnie, skupiając się tylko na przyjemnościach i wygodach. Patrząc na Francję czuje smutek i żal, że tak wielu ludzi idzie na zatracenie. W tych okolicznościach panna Jaricot częściej niż dotychczas ucieka się do ufności w Miłosierdzie Boże, nie wiedząc, w którą

stronę zmierza świat. Ciągle wierzy jednak, że dzięki orędownictwie Niepokalanej Królowej w jej ojczyźnie przyjdą lepsze czasy. W tej intencji prosi o modlitwę swoje „wynagrodzicielki”.

Ks. Würtz, opowiadając się przeciw ruchowi gallikańskiemu, staje pod ostrzałem jego zwolenników. W konsekwencji znacznie pogarsza się jego stan zdrowia. Niespodziewanie dostaje udaru mózgu, co czyni go w jakimś stopniu bezbronny wobec jego przeciwników. Pomocną dłoń wyciąga rodzina Jaricot.

„Tobie pozostawiam Jezusa Chrystusa”

Antoni Jaricot od dawna proponował zacnemu spowiednikowi Pauliny mieszkanie w pięknej rezydencji w Collonges. Usytuowana w malowniczej części Lyonu, na wzgórzu, stanowiła doskonałe miejsce do rekonwalescencji i odpoczynku. Jak się okazało, ks. Würtz spędził tam swoje ostatnie dni.

Paulina, po przeprowadzce kapłana do Collonges, częściej odwiedza to urokliwe miejsce. Tworzy tam „Cahiers de ma vie” (fr. „Zeszyty mojego życia”), które stanowią jej duchową autobiografię. Dochodzi

również do wniosku – który podzielił również całym sercem ks. Würtz - że miotanej zepsuciem i herezjami Francji potrzebna jest wzmożona, pokorna modlitwa. Panna Jaricot widzi w swoim spowiedniku prawdziwego „sługę Pana”, który całym życiem służył Jezusowi i nawoływał zagubione owce. Teraz, widząc jego ogromne cierpienie fizyczne i moralne, staje się jego wierną towarzyszką. Nikt nie ma wątpliwości, że czas ks. Würtza na tej ziemi dobiega końca.

Krótko przed śmiercią jej spowiednik zwrócił się do Pauliny ze szczególnymi słowami, które stanowiły niejako jego testament. Mówił, że zostawia jej na tej ziemi Jezusa, święty Kościół, dusze do obsłużenia i kochania oraz pokorę do praktykowania.

W końcu dzień odejścia z tego świata nadszedł. Ks. Würtz, przeczuwając zbliżającą się śmierć, prosi Paulinę o odprawienie przy nim na głos Drogi Krzyżowej. Panna Jaricot z trudem opanowuje wzruszenie. Wie bowiem, że to ostatnie chwile jej spowiednika na tej ziemi. Po modlitwie ks. Würtz z wielkim namaszczeniem odprawia ostatnią w swoim życiu Mszę świętą. Krótko potem kona z pokojem na twarzy.

Dla Pauliny śmierć jej spowiednika była kolejnym momentem przełomowym. Owocem tego czasu było bowiem coraz mocniejsze pragnienie rozpalenia serc ludzkich miłością do Boga. Szczęśliwie, w Lyonie czas

do większego rozkrzewienia wiary staje się sposobny. Trwający w kościołach jubileusz przyciąga wiernych zarówno do świątyń, jak i do konfesjonałów. Paulina czuje, że coś się zmienia w ludzkich duszach. W tej świątecznej atmosferze stara się zatem zwracać wzrok ludzi ku prostej i świętej modlitwie, która zawsze była dla Kościoła ratunkiem i niezwykle skutecznym narzędziem nawrócenia: Różańcowi Świętemu.

I tak rozpoczyna się Żywy Różaniec.

Bibliografia:

1. s. C. Giacovelli, Paulina Jaricot. Biografia, „Missio-Polonia” Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych, Warszawa 2022
2. <https://pl.wikipedia.org/wiki/Gallikanizm> (dostęp 25.10.2025 r., godz. 20:15)

XIV Archidiecezjalna Pielgrzymka Żywego Różańca

„Różaniec buduje relacje z Bogiem, Maryją i drugim człowiekiem”.

- 11 października 2025 r. odbyła się Pielgrzymka członków Żywego Różańca i innych wspólnot maryjnych do archikatedry Chrystusa Króla w Katowicach.
- W tym roku „Różańcowi” pielgrzymują do katedry już po raz 14.
- Uczestnicy pielgrzymki wspólnie odmówili różaniec i wysłuchali konferencji o bł. Paulinie Jaricot.
- Punktem kulminacyjnym wydarzenia była uroczysta Msza św. pod przewodnictwem nowego arcybiskupa katowickiego Andrzeja Przybylskiego.

Pielgrzymka członków Żywego Różańca i innych wspólnot maryjnych do archikatedry Chrystusa Króla w Katowicach rozpoczęła się tradycyjnie od wspólnie odmówionego różańca. W tym roku modlitwę prowadzili przedstawiciele sześciu wspólnot: Rycerstwa Niepokalanej, Apostolatu Margaretka, Apostolatu Matki Bożej Pielgrzymującej, Bractwa Szkaplerznego, Legionu Maryi oraz Apostolstwa Dobrej Śmierci. Rozważania do różańca świętego zaczerpnięto z pism wielkiego czciciela Maryi bł. Bartolo Longo, który 19 października został kanonizowany w Rzymie

Po modlitwie różańcowej konferencją o bł. Paulinie Jaricot wygłosiła s. Emmanuela ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Loretańskiej. Przedstawiła pokrótce jej życiorys, opisując jak trudną drogę do świętości miała Panna Jaricot. Podkreśliła Jej wyjątkową miłość do Maryi, która jednocześnie prowadziła ją do ciągłego wzrastania w pokorze i uwielbieniu Boga. S. Emmanuela wspomniała również o wielkim pragnieniu Pauliny pomagania osobom żyjącym w nędzy materialnej i duchowej.

Po konferencji nastąpiła najważniejsza część wydarzenia – uroczysta Msza św. pod przewodnictwem arcybiskupa metropolity katowickiego Andrzeja Przybylskiego. Eucharystię koncelebrowali duszpasterze związani

z maryjnymi wspólnotami archidiecezji. Wśród nich obecny był również abp senior Wiktor Skworc, który od lat wiernie towarzyszy pielgrzymkom Żywego Różańca do katedry oraz ks. Zbigniew Kocoń, archidiecezjalny moderator wspólnot Żywego Różańca.

Liturgię Mszy świętej przygotowała wspólnota Żywego Różańca z Parafii św. Michała Archanioła z Ornontowic. W homilii abp Przybylski, odwołując się do Ewangelii, podkreślał niezwykłą rolę Maryi w walce ze złem i trosce o świętość. Natomiast – jak wspominał – relacje z Maryją, Bogiem czy drugim człowiekiem pomoże budować różaniec. Zdaniem arcybiskupa różaniec jest narzędziem danym nam byśmy mogli odbudowywać więzi oraz rozsypać to, co nie jest od Pana Boga, a co jest węzłami diabła. Wyjaśnił, że kiedy trzyma się w rękę różaniec i na nim się modli, to łączy się nie tylko z Maryją, ale również z Jezusem.

Pielgrzymka wspólnot maryjnych do archikatedry Chrystusa Króla w Katowicach jest jednym z najważniejszych wydarzeń dla Żywego Różańca w ciągu roku. W tym dniu we wspólnej modlitwie różańcowej i Eucharystii uczestniczą wspólnoty z każdego zakątka naszej archidiecezji. To niezwykle czas skupienia, umocnienia i radości z bycia członkiem wielkiej i wyjątkowej dla całego Kościoła wspólnoty.

Lyon – podążaliśmy śladami bł. Pauliny Jaricot

Od ubiegłego roku w kolejnych numerach Biuletynu Różańcowego publikowany jest cykl artykułów, które mają na celu przybliżenie życia i duchowości bł. Pauliny Jaricot. Założycielka Żywego Różańca była również bohaterką konferencji, którą wygłosiła siostra Emmanuela ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Loretańskiej w czasie październikowej XIV Archidiecezjalnej Pielgrzymki Żywego Różańca i innych wspólnot maryjnych do katowickiej katedry.

Odwiedzenie miejsc związanych z bł. Pauliną była jednym z najważniejszych punktów tegorocznej majowej pielgrzymki Centrum Żywego Różańca do Francji. Pragnęliśmy tam być, w miejscu w którym żyła bł. Paulina Jaricot. Niech te zdjęcia z Lyonu pomogą Wam poznać bliżej naszą niezwykłą patronkę.

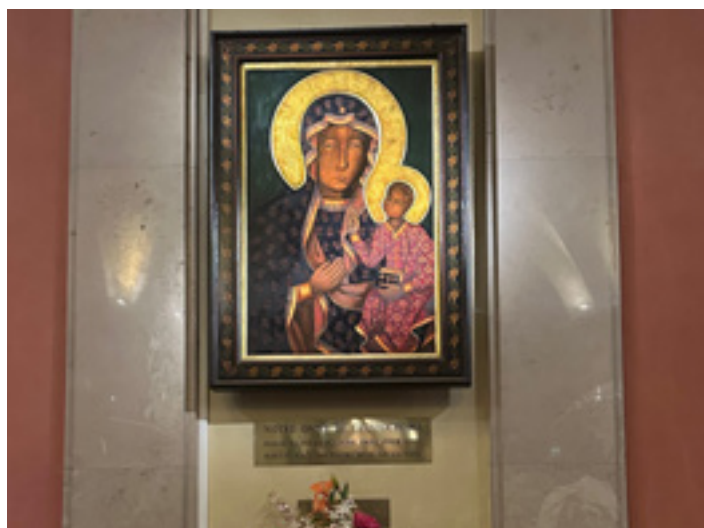
fot. Wzgórze de Fourviere widoczne z placu Bellecour. Pomnik Ludwika XIV.

fot. Katedra św. Jana.

fot. Bazylika Notre-Dame de Fourviere - zbudowana w miejscu męczeństwa pierwszych chrześcijan w II wieku. Budowana od XII do XIV w. Obecna budowla w stylu neobizantyjskim została wybudowana jako wotum za uratowanie miasta od pożogi wojennej i poświęcona w 1896r.

fot. W bazylice Notre-Dame de Fourviere znajdują się kopie cudownych wizerunków Matki Bożej czczone na całym świecie, m.in. kopia wizerunku Matki Boskiej Częstochowskiej.

fot. Panorama Lyonu ze wzgórza Fourviere – przy dobrych warunkach widoczny jest M. Blanc oddalony w linii prostej o około 100 km

fot. Maison de Lorette (Dom Pauline Marie Jaricot) dom zakupiony przez Paulinę w 1832 r., który nazwała Lorette, w którym zamieszkała i prowadziła swoje dzieła: Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary i Żywy Różaniec. W tym domu zmarła samotna i zapomniana. Współcześnie pełni rolę miejsca pamięci, modlitwy i misji.

fot. Kaplica św. Filomeny, której Paulina zawdzięcza swoje uzdrowienie, wzniesiona w 1839 r.

fot. Kościół Saint Nizier – św. Nicejusza – kościół parafialny bł. Pauliny. W tym kościele, w 1826r. młoda Paulina doznała głębokiego nawrócenia podczas mszy św. Tutaj obecnie znajduje się grób Pauliny – pierwotnie została pochowana w rodzinnym grobowcu na cmentarzu de Loyasse.

W gościnie u św. Anny w Świerklanach

W sobotę 27 września 2025 r. odbyło się kolejne spotkanie Kościoła Stacyjnego w ramach Wielkiej Nowenny Żywego Różańca. Tym razem gościła nas jedna z najliczniejszych w archidiecezji wspólnot różańcowych parafii św. Anny w Świerklanach. Liczy ona aż 42 róże.

Spotkanie tradycyjnie rozpoczęła modlitwa różańcowa prowadzona przez miejscową wspólnotę, w trakcie której szczególnie modliliśmy się o dar pokoju. W konferencji ks. Zbigniew Kocoń przypomniał o modlitewno-formacyjnym charakterze Żywego Różańca. Zaznaczył jakie wydarzenia czekają nas jeszcze w ostatnim roku dziękczynienia przed przyszłorocznym jubileuszem 200 lecia powstania Żywego Różańca. Zaprosił również wszystkie Wspólnoty Maryjne na XIV Archidiecezjalną Pielgrzymkę do katowickiej katedry, która odbędzie się już 11 października.

Msza św. była koncelebrowana przez księdza moderatora oraz ks. proboszcza Piotra Kędziore i wicedziekana dekanatu Boguszowice, ks. Krzysztofa Sykulskiego, który przybył na spotkanie razem ze swoimi parafianami. Ksiądz Piotr mówiąc o pięknie, potędze i mocy modlitwy różańcowej, przywołał wezwania Matki Bożej, która w każdym objawieniu prosi, abyśmy odmawiali różaniec i dawali świadectwo o tej modlitwie, byśmy dzielili się tym, czego przez nią doświadczamy i do niej zachęcali. Wspominając ostatnią parafialną pielgrzymkę do Gietrzwałdu i Stoczka Warmińskiego przytoczył słowa Prymasa Tysiąclecia bł. Stefana Wyszyńskiego:

„Żyjmy się z różańcem tak, byśmy go stale odmawiali, byśmy łatwo doń wracali, byśmy mu poświęcali wszystkie wolne chwile. Jak miłym i wiernym towarzyszem codziennych zajęć naszych może być różaniec! Krzątania domowa przy wielu zajęciach, wędrówki do pracy, w pole, do szkoły czy urzędu, wyczekiwanie w kolejkach, na przystankach autobusowych, w poczekalniach urzędów, w samochodzie, bezsenne noce czuwania nad kołyską chorego dziecka, miłe chwile wytchnienia, włóczęgi po lesie czy po mieście — wszystko to może być uświęcone, wzbogacone, uprzyjemnione modlitwą różańcową”.

Spotkanie zakończyła agapa zorganizowana w plenerze. W parafialnym ogrodzie uczestnicy wydarzenia mogli posilić się niesamowitym kołoczem i kawą, poznać się bliżej i podzielić się doświadczeniami ze swoich wspólnot parafialnych.

Z różańcem do Kozłowej Góry

W pierwszą sobotę miesiąca poświęconego w sposób szczególny modlitwie różańcowej, w październiku odwiedziliśmy w ramach Wielkiej Nowenny Żywego Różańca Parafię Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Kozłowej Górze.

Spotkanie to stało się jednocześnie pierwszą, stacjonarną częścią parafialnego kongresu, który odbywa się corocznie od 2000 r. W ramach drugiej, wyjazdowej części, planowana jest pielgrzymka do Sanktuarium św. Filomeny.

Modlitwa różańcowa poprowadzona przez miejscową wspólnotę obejmowała najważniejsze sprawy naszej archidiecezji i całego Kościoła. Otaczaliśmy modlitwą naszego nowego pasterza, arcybiskupa Andrzeja Przybylskiego, w dniu jego ingresu do katowickiej archikatedry. Modliliśmy się również w intencji pokoju, zgodnie z prośbą papieża Leona XIV.

Msza św. była koncelebrowana przez moderatora Żywego Różańca księdza Zbigniewa Koconia i księdza proboszcza Andrzeja Ledwina. W swoim słowie ksiądz moderator przedstawił w zarysie historię Żywego

Różańca i podkreślił wyjątkową rolę Pauliny Jaricot dla tej wspólnoty. Zaprosił wszystkich członków spotkania na XIV Archidiecezjalną Pielgrzymkę Żywego Różańca do katowickiej katedry wspominając, że w jej trakcie zostanie wygłoszona przez siostrę Emmanuele, Loretankę, konferencja o bł. Paulinie. Ks. Zbigniew nawiązał również do patrona dnia św. Franciszka. Mówił, że „Biedaczyna z Asyżu” zaryzykował i całe swoje życie oddał Bogu - „Bóg mój i moje wszystko”. Podkreślił potęgę i wielkość świętości i rolę świętych dla naszej drogi duchowej. Wspominał również, że wielu z nich praktykowało duchowość maryjną uważając ją za najkrótszą drogę do Pana Boga. „A droga Maryjna” – jak podkreślał- „to droga różańca, modlitwy chrystocentrycznej, modlitwy Słowem Bożym”. Ksiądz Zbigniew zachęcił również do odbycia w Roku Jubileuszowym Rekolekcji 33, które w najbliższym czasie ukażą się w wersji dla Żywego Różańca.

Po Eucharystii spotkaliśmy się na agapie zorganizowanej w Domu Kultury. Zgodnie z tradycją kongresu parafialnego spotkaniu towarzyszyła muzyka i śpiew, które były moderowane przez zaprzyjaźnionego profesjonalistę z Radia Piekary. Odbyła się również zbiórka na cele misyjne, m.in. na kościół w Ugandzie. Cele te wspierane są również w ciągu roku poprzez akcje organizowane przez parafialną grupę misyjną.

Kościół stacyjny w Parafii Św. Ap. Filipa i Jakuba w Żorach

W sobotę 18 października 2025 spotkaliśmy się w kościele św. Apostołów Filipa i Jakuba w Żorach na wspólnej modlitwie w ramach Kościoła Stacyjnego Wielkiej Nowenny Żywego Różańca.

Spotkanie rozpoczęliśmy tradycyjnie modlitwą różańcową, którą prowadziły przedstawicielki miejscowej wspólnoty.

Po niej mogliśmy wysłuchać konferencji ks. Moderadora Zbigniewa Koconia, który wiele lat temu był wikarym w tej właśnie parafii.

Dzięki temu mogliśmy lepiej poznać historię kościoła, obrazu Matki Bożej Żorskiej oraz mocy różańca, któremu ta parafia zawdzięcza bardzo wiele.

Po konferencji uczestniczyliśmy we Mszy św., którą odprawił ks. Moderator.

W homilii przypomniał nam istotę adoracji, potrzebę wyciszenia w tym zabieganym świecie – by móc usłyszeć głos Boga.

„Czyńmy to z różańcem w ręku. Niech nasza wytrwała modlitwa przyniesie nam uświęcenie”.

Ks. Moderator przedstawił sylwetkę bł. Bartolo Longo, wielkiego Apostoła Różańca oraz zaciekał nas historią życia bł. Pauliny Jaricot.

Ostatnim etapem było spotkanie przy dobrej kawie i pysznych wypiekach, połączone z poznawaniem siebie nawzajem, z czerpaniem inspiracji od wspólnot z okolicznych parafii, których przedstawiciele mieliśmy okazję poznać.

Wróciliśmy do domów z mocnym przeświadczeniem, że z różańcem warto iść przez życie!

Z różańcem „u Serca Jezusowego”

W sobotę 25 października 2025 r. spotkaliśmy się w kościele Najświętszego Serca Jezusowego i św. Jana Bosko w Katowicach Piotrowicach w ramach Wielkiej Nowenny Żywego Różańca.

Po powitaniu przez ks. proboszcza Marka Donnerstaga, jak zawsze, rozpoczęliśmy modlitwą różańcową poprowadzoną przez miejscową wspólnotę.

W konferencji ks. Zbigniew Kocoń przedstawił program na ostatni rok nowenny przed przyszłorocznym jubileuszem 200-lecia Żywego Różańca, który rozpoczniemy 8 grudnia. Planowane są kolejne spotkania w kościołach stacyjnych, jubileuszowe dziękczynne spotkania w bazylikach archidiecezji i sanktuariach maryjnych oraz tradycyjnie ogólnopolska i diecezjalna pielgrzymka Żywego Różańca. Ks. Zbigniew wyraził wielkie pragnienie wspólnoty, aby we wszystkich parafiach odbyła się niedziela różańcowa. Ponadto Diecezjalny Moderator Żywego Różańca przedstawił historię i ewolucję pojęcia kościoła stacyjnego, które w trakcie nowenny ewoluowało do kościoła „ruchomego”. Dowiedzieliśmy się, że inspiracją do takiej formy przygotowania do jubileuszu były pielgrzymki papieża Jana Pawła II do wspólnot na całym świecie. Analogicznie założono, że to moderator będzie wędrował do zapraszających go parafii.

Zwieńczeniem spotkania była Msza św, celebrowana przez obu kapłanów. W homilii ks. moderator, ponownie nawiązał do św. Jana Pawła II, który codziennie odmawiał cały różaniec, mimo tylu innych obowiązków. Matka Teresa mówiła – „Chcę być głównie w rękach Pana Boga, żeby On miał mnie do dyspozycji, skoro mnie zaprosił na taką drogę”. Im więcej modlitwy, tym więcej

błogosławieństwa, im więcej chcesz zrobić, tym więcej musisz się modlić. W tym zapewne – podsumował ks. Zbigniew - tkwi tajemnica świętości. A modlitwą, która najpewniej, najszybciej prowadzi do Jezusa, jest różaniec. W swoim liście św. Jan Paweł II pisze o różańcu jako o modlitwie Chrystocentrycznej. „Gdy ty mówisz Maryja, Ona mówi Jezus” - mówili święci. Jednoczenie ludzi w różańcu i dziełach misyjnych, co czyniła bł. Paulina – to wszystko rodziło się z modlitwy. Kończąc ks. moderator mówił: „Dziękujemy Bogu za naszych patronów, niech inspirują nas do wytrwania w tej pięknej wspólnej modlitwie, która jednoczy nas pomiędzy sobą i zapewnia stałą duchową łączność z Bogiem.”

Po Eucharystii był czas na spotkanie i rozmowy, poznanie się, dzielenie się doświadczeniami i świadectwem. A to wszystko przy wspaniałych miejscowych wypiekach i kawie. Znaleźliśmy pośród siebie przedstawicieli siedmiu parafii. Rozstaniu towarzyszyło zaproszenie do kolejnej stacji jubileuszowej wędrowki przez archidiecezję.

Zaproszenie na Adorację do mikołowskiego żłóbka

Chociaż najnowszy numer Biuletynu Różańcowego ukazuje się w pierwszą sobotę listopada, to już teraz chcielibyśmy Was zaprosić na wspólne kolędowanie do Bazyliki św. Wojciecha w Mikołowie.

Tam, w sobotę 10 stycznia 2026 r., odbędzie się adoracja Bożego Żłóbka dla wspólnot Żywego Różańca naszej archidiecezji.

Zapraszamy do wspólnego kolędowania i uwielbienia Maleńkiego Jezusa!

Biuletyn Różańcowy — Dwumiesięcznik Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej

Do użytku wewnętrznego

Adres: ul. Graniczna 26, 40-018 Katowice

Kontakt: poczta@rozaniec.katowicka.pl

Redaguje: Zespół pod kierunkiem Ks. Zbigniewa Koconia

Współpraca: Duszpasterze i Zelatorzy Żywego Różańca Archidiecezji Katowickiej

Autorzy zdjęć: Autorzy artykułów oraz zbiory internetowe

ARCHIDIECEZJALNE CENTRUM ŻYWEGO RÓŻAŃCA

 tel. 519 357 864

 poczta@rozaniec.katowicka.pl

 facebook.com/rozaniec.katowice

 www.rozaniec.katowicka.pl

Ofiary złożone na poniższe konto bankowe są przeznaczone na cele ewangelizacyjne i rozkwit Wspólnoty Żywego Różańca. Nr konta bankowego: 29 1600 1055 1812 6317 1000 0008

Zaproszenie na forum Zelatorów 8 listopada 2025 r.

FORUM Zelatorów

Żywego Różańca
Archidiecezji Katowickiej

**8 listopada
2025**

9:30 - Konferencja

10.00 - Msza Święta

11:00 - Forum Zelatorów

 Parafia Jezusa Chrystusa Dobrego Pasterza
Chorzów, ul. Skrajna 2A

 Archidiecezjalne Centrum
Żywego Różańca

 519 357 864

 rozaniec@katowicka.pl

Zaproszenie na forum Zelatorów 15 listopada 2025 r.

**FORUM
Zelatorów**

Żywego Różańca
Archidiecezji Katowickiej

**15 listopada
2025**

9:30 - Konferencja

10.00 - Msza Święta

11:00 - Forum Zelatorów

 BAZYLIKA ŚW. ANTONIEGO
Rybnik, ul. Mikołowska 4

 Archidiecezjalne Centrum
Żywego Różańca

 519 357 864

 rozaniec@katowicka.pl